

To emner til opbyggelse

Glostrup Frikirke, søndag den 10. marts 2019, Karl-Jørgen Helmich

I. Forskningens filosofiske grundantagelser – denne søndag

Christian d. 3. gennemfører reformationen 30. okt 1536 med en overenskomst /håndfæstning. Danskerne går over til Luthers lære.

Med reformationen kommer følgende holdning. Universet består af Guds naturlove. Vores forstand har vi fået af Gud. Gå derfor i gang med at forske!

Videnskabens billede af verden udvikles siden 1600-tallet og yderligere i oplysningstiden 1700-1789.

Galilei (1564-1642) fra Italien siger: "Naturens bog er skrevet i matematikkens sprog". "Mål alt, som er måleligt, og gøre det måleligt, som ikke allerede er det."

Positivism: Man har en positiv tillid til, at man umiddelbart kan iagttage naturen med sanserne. Det er muligt at opstille videnskabelige love og teorier på grundlag af observationer.

Videnskabens opfattelse af verden anerkender kun følgende:

- naturens materiale - tanken fra oldtiden om elementerne sten, vand, luft, ild
- naturlovene, især sammenhængen årsag-virkning (man formulerer grundlove)
- rummets dimensioner: højde, længde, bredde; og tiden som dimension
- med sanserne kan vi iagttage og udforske omverdenen, måle alt, teorier efterprøves ved eksperimenter – eller afvises. Resultater bekrives i logiske sætninger. Man bruger analyser og modeller fra matematikken.
- i centrum er mennesket selv og menneskets forstand, ikke Gud.
- Virkeligheden kan forstås fuldtud ved fornuften (rationalisme).
- forskning er de eneste sandheder, vi kan holde os til!

Videnskaben siger sådan. Kun den fysiske verden findes, den er et lukket system. Der er ingen virkelighed uden for naturen og verden! Verden består af naturlove, som altid gælder (kan ikke brydes) og ikke kan forandres. Verden består af en række af årsag og virkning. De hænger sammen.

Der er intet uden for den fysiske verden Der er intet overnaturligt, ingen Gud.

Gud er udelukket ved denne afgørelse! Gud afvises på forhånd ved disse definitioner af verden! Dermed er det gjort umuligt, at Gud kan gribe ind! For eksempel at oprejse Jesus fra de døde.

At Helligånden gennem mennesker har givet Bibelen, gode engle, der findes en Djævel og onde ånder, at syndens kraft findes, evig fortabelse i helvede osv.

Videnskaben er midlertidige beregninger af sandsynligheder. I morgen ser tingene lidt anderledes ud eller modsiges endda.

Forskningens nye resultater gør ikke, at kristne mister troen. Tværtimod. Den gør Gud og troen på ham endnu større!

Videnskaben tager ikke forundringen væk fra kristne, men forøger den.

Forskning er ufuldkommen og begrænset, fx:

- Lys kan begrundes naturvidenskabeligt som partikler eller som bølger, men indbyrdes er de to forklaringer modsætninger.
- Universet er ovalt, en partikel sendt af sted i én retning kommer tilbage fra den modsatte (Einstein)
- Der er sorte huller, som består af en slags anti-stof, og hvor materiale på størrelse med en ært vejer mange tons
- Tyngdeloven er i specielle tilfælde sat ude af kraft, fx under et jordskælv.

.....

Jeg er en troende, fordi Gud er der og har overbevist mig!

Psykologi har ingen metoder, som kan afgøre, om Gud har givet mig troen eller ej.

Vi bør ikke begynde med at forsvare underne i Bibelen. Vi bør tale om, at Gud er til og så derudfra begrunde hans magt til at ændre naturlovene i en bestemt situation på et bestemt tidspunkt.

At Jesus går på vandet er følgen af, at han er den almægtige Herren Jesus!

II. Vi kan være ganske vis på, Gud bruger os som sine vidner – for sin egen skyld!!

I det at være en kristen i hverdagen over for andre gælder: jeg og **GUD!**

Og han hjælper os!

Det næste består af mange iagttagelser af mange kristne. Især om hvordan de er blevet troende.

Det er umuligt, at vi ikke er et vidnesbyrd om Jesus! Gud bruger os!

Vi begår majestætsfornærmelse, hvis vi undervurderer, hvad Gud formår gennem en begrænset kristen!

Han er Gud for variation og mangfoldighed! Der er så mange forskellige personer til! Han koncentrerer sig om mennesker (ikke om teknikker til at forsvare sig)!

Jesu nærvær sammen med en kristens væremåde og atmosfæren i det kristne fællesskab berører andre mennesker.

Han salver alle mine evner og mit temperament med Helligånden.

Herren velsigner de mest skrøbelige indtryk, vi kristne efterlader. Derfor kan alle kristne være med til at vidne! også en handicappet kristen!

Herren dækker over mine uheldige karaktertræk med sin almægtige hånd.

Og han skjuler og nedtoner følgende i andres hukommelse: Noget kluntet ved et vidnesbyrd – tonefald, kropssprog. Bestemte uheldige ord, dårlige argumenter, firkantede meninger. En ubehjælpelig formulering. En stødende facon. Et generelt dårligt indtryk. Noget uhensigtsmæssigt ved hele situationen. Han kan rette misforståelser. Svage punkter kan han forstærke.

Hvad der efter Guds mening mangler, føjer Han til!

Forsømmelser råder han bod på.

Herren lader et menneskes blik gå forbi lille mig og lader vedkommende skue ind i evangeliets frihed.

Jesus står forklaret ved vores side, så det er ham, et menneske ser, ikke kun mig.

Han lader en bekymring og overbevisning om synd fylde et menneskes, som er sammen med os, og som kan huske os.

Han kalder på et menneske, der har været sammen med os.

Det kan godt være, jeg taber en diskussion. Men det gør Helligånden ikke!

Gud bruger et salmevers eller et bibelvers, som et menneske husker fra skoletiden. Han bruger stemningen ved et møde. Og fællessangen. Og den specielle ånd, vedkommende møder i et kristent hjem. Han taler til et menneske, der overværer en højtid sammen med kristne - juleaften, begravelse, rund fødselsdag, bryllup, sølvbryllup mv.

Han bruger bestemte omstændigheder, hændelser, en trængsel, et dødsfald, stor glæde, lykkelige øjeblikke til at røre ved et menneske.

Han bruger en kristen folder med tekst eller en bog eller en film.

Han bruger bestemt musik på en kristen cd.

Han bruger kunst, filosofi, viden osv. for at få et menneske i tale.

Han bruger overvejelser over tilværelsens store spørgsmål: Hvorfor er jeg til? Hvor kommer verden fra? Hvad sker der efter døden? Osv.

- *Gud har også lagt menneskene verdens gang på sinde. (Præd 3:11)*

Han taler gennem en storslået natur - bjerge, stjerner, naturkræfter.

Gud kan bruge alt, han vil – som han vil!

Sådan virker Faderen og Sønnen og Helligånden i og omkring os

- *Hvad er da Apollos? Og hvad er Paulus? Tjenere, ved hvem I kom til tro, og hver for sig tjente vi med den gave, Herren gav. Jeg plantede, Apollos vandede, men Gud gav vækst, så hverken den, der planter, eller den, der vander, er noget, men det er Gud, som giver vækst. Den, der planter, og den, der vander, er ét, og enhver skal få løn efter sit arbejde. For vi er Guds medarbejdere. (1 Kor 3:5-9)*
- *Det skal ske derefter: Jeg vil udgyde min ånd over alle mennesker. (Joel 3:1a)*
- *Gud ske tak, som altid fører os med i Kristi triumftog og overalt lader os udsprede kundskaben om (Kristus) som en duft. For vi er Kristi vellugt for Gud blandt dem, der frelses. (2 Kor 2:14-15a)*
- *I er selv det brev ... som kendes og læses af alle mennesker ... I er et Kristus-brev ... ikke skrevet med blæk, men ved den levende Guds ånd ... i hjerter. ... Ikke at vi af os selv duer til at udtænke noget, som kom det fra os selv; at vi duer til noget, skyldes Gud, som også har gjort os duelige til at være tjenere for den nye pagt ... Åndens ... Ånden gør levende. (2 Kor 3:2-6)*
- *Guds lydefrie børn midt i en forkvaklet slægt, hvor I stråler som himmellys i verden. (Fil 2:15b)*

PS! Må Faderen og Sønnen og Helligånden give os kraft og mod og anledninger til at være vidner – uden ord eller med ord!